

ra i teologalni moral prožmu svaki-
dašnji život vjernika na polju umjet-
nosti, književnosti i u svakovrsnoj
drugoj djelatnosti. Uvijek je pri to-
me nosio i provodio specifično obi-
lježe vjerom prožetog laika.

Atraktivna moć primjera ne gubi
svoje snage. Dr. Andrić se nije gubio
u formalistici, ni u proceduralnim
ili periferijskim pitanjima. Tuđ mu
je verbalizam i baroknost izražava-
nja u životnim pitanjima — od čega
boluje znatan dio današnjeg katolič-
kog naraštaja — on je *radio*. To se
vidi iz njegovih brojnih djela. Jer
djela su sjedočenje, mnogo jače, do-
nekle i jedino važno svjedočenje au-
tentičnog laika.

Dao Bog da bi današnjica usvojila
i primijenila u život barem ovu stra-
nu bogate Andrićeve ličnosti!

N. D.

MARULIĆ — časopis za književnost
i kulturu, Zagreb, izdaje Hrvatsko
književno društvo sv. Ćirila i Metoda.

Pred nama je br. 4/1970. i br. 1/1971.
Kao teolog ističem neke članke jer
pokazuju afinitet prema teološkim
disciplinama. Tu je bez sumnje u br.
4/1970. opaska R. Grkca o prevode-
nju i prevodiocima, što može imati
reperkusija i na prijevode Sv. pisma
i drugih teoloških rasprava na hrvat-
ski jezik. Nadasve pak teologe zani-
ma članak Ivana Jurja Brlića »Vjer-
ska izrađenost Ivana Mažuranića«
(str. 1—21). Članak je važan za na-
stavnike i teologe. Za prve, da pokažu
kako je Ivan Mažuranić, pjesnik i
državnik, u religioznoj dimenziji na-
lazio poticaj za svoj stvaralački ge-
nij, a ne otuđenje i otuđujuću snagu.
Članak je važan i za teologe, jer pro-
fesor dogmatike može pružiti zgodne
tekstove za lektiru studentima, ali
to isto može i profesor moralke. Do-
voljno je listati dopunu OSMANA i
glavno djelo SMRT SMAIL-AGE ĆEN-
GLJIĆA. Pred raznim pokušajima pot-
punog naturaliziranja i sekularizira-
nja sadržaja tih djela dobro je nagla-
šavati lozinku čitavog spjeva u AGO-
VANJU, naime: Kristovu vjeru svetu.

A da se i ne govori koliko uzvišenih
elemenata ima u daljnjem razvoju
sadržaja toga remek-djela Mažurani-
ćeve. — Što se tiče državničkog pod-
ručja, Mažuranić pokazuje svoju
vjersku orijentiranost osobito u poli-
tičkoj brošuri iz god. 1848: HRVATI
MADZAROM. Tu se političko-revolu-
cionarni program hrvatskog naroda
stavlja pod svjetlo dviju lozinka iz
Evandjelja: Iv 18,23 i 18,37. Htio je
da se na osnovi slobode, jednakosti
i bratstva urede odnosi između Hr-
vata i Mađara. Traktat i završava ri-
ječima iz evandjelja.

U br. 1/1971. potrebno je istaknuti
članak Benedikte Zelić-Bučan o bor-
bi Mihovila Pavlinovića protiv libe-
ralizma i liberalaca u Dalmaciji (str.
1—9), jer tim se pitanjem lako prela-
zi na područje katoličke društvene
nauke. Pavlinović je živio u doba ja-
čeg nastupa socijalnog katolicizma.
Enciklika Lava XIII. RERUM NO-
VARUM započinje osudom liberalnog
kapitalizma, koji je glavni krivac po-
jave i zaoštavanja tzv. socijalnog pi-
tanja u drugoj polovici XIX. stoljeća.
Nastup Lava XIII. bio je s nekog gle-
dišta ne samo defenziva nego i prava
ofenziva i početak sve jasnijeg i od-
lučnijeg stava u socijalnom pitanju.

Osim drugih sadržajem bogatih čla-
naka kao teolog naglašujem vrijed-
nost članka Krešimira Čvrljaka »La-
birintom etike i morala kod F. M.
Dostojevskog«, o 150-godišnjici rođe-
nja toga velikog umnika. Doista, u
djelima Dostojevskog moralist vidi
koliko čovjek može pasti ispod svo-
ga dostojanstva, iznevjeriti se svom
pozivu čovjeka i kršćanina, ali Dosto-
jevski ne pušta takve bez neke osude,
kažnjava ih »bilo neizdrživim grizo-
dušjem, bilo međusobnim razračuna-
vanjem ili pak sažigajući ih u vatri
vlastitih strasti i muka« (str. 70). Uz
mnoge paradoksalne tekstove teodice-
je i kristologije Dostojevskog ipak je
važno naglasiti da pred njegovim oči-
ma lebdí božanski lik Krista-Boga,
utjelovljenog prije dvadeset stoljeća.

N. D.